

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 20. Contristârunt Christum hæ neagtionēs vsque ad mortem & videtur de Petro timeri potuisse; quod Daniel de Rege Nabuchodonosor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

Domine mi, potest esse malitia, quam tam magnam aestimas: *Negauerunt Dominum, & dixerunt: non est ipse.* An grauior dari potest populi alicuius iniquitas, quam post tot recepta beneficia, conglutinaque dona quibus eum praecurrit, dicere, quod me minime cognoscat: Illum de seruitute eduxi Aegyptiaca libertatem, pane coeli & Angelorum cibo alui ipsum, terram tradidi qua nulla est in mundo fertilior: nam ob eius abundantiam fluere dicitur lacte & melle, congregari in illo depositum quoddam & conuulsum donorum meo tum ac misericordiarum, & post haec adhuc audiam ex ore eius, quod me non cognoscat? Meum reuolue Petre mi sanctissime, utrum tu minus deliqueris, vel an in negatione eum praecurritis, etenim ut sentio de te dicere potest quod de quadam muliere cuius ingrata scelera tanta fuerunt, eoque progressa sunt, ut aliquo modo illis iustificaret maiora, quae commiserat illa: *Quas fama notauerat omnium impudicissimas: Viresca eas sceleribus tuis, & iustissimis seruitutibus tuis in omnibus abominantibus tuis & sceleribus tuis.*

Ezech. 16. 51.

§. 20. *Contristauerunt Christum haec negationes: Vigine ad mortem & videtur de Petro iurari potuisse, quod Daniel de Rege Nabuchodonosor.*

41

Fuit in dubio peccatum hoc graue, & ex turpioribus offensis atque iniurijs Christo Domino nostro in passione sua iniectis, quo, videtur Petrus primo Christum condemnasse, quia ipsi Iudices, quandoquidem suis negationibus denotabat Christum talem esse virum, ut sibi infamia duceret, & incommode non tantum esse discipulum eius, sed etiam ipsum vel agnosceret. Vnum inter cetera censeat Spiritus. Si esse peccatum acerbus amici cuiusdam, qui in conspectu tuo mille tibi offert obsequia, tuumque extollit agendi modum, actiones & vitam: tuas buccinat rationes, ipsaque affirmat esse ipsam sapientiam, & cuncta mirabilia esse praedicat quae vel agis, vel loqueris, quasi ceteris eminentiora: sed paulo post oblata occasione, qua sperabas eum habere te tui protectorem, te negat, tuam reprobat personam, vitam tuam nigro damnat calculo, dictaque tua fallax aspernit. *Audiamus de hoc Salomonem: In conspectu oculorum tuorum conuenientis os suum, & super sermones tuos admirabitur, nauissimè autem peruerit os suum, & in verbu tui dabit scandala.*

Ezech. 27. 26.

lun. Multa mihi, inquit sapiens, videtur mala, multa reprobis, multaque exhorresco, sed nullum mihi videtur comparandum tantae proditoris, quantum esse hanc arbitror. Nec hoc mirum est, inquit, me hoc excrari & detestari: quia etiam illum Dominus singulari profectore odio, qui tale quid ardentiter. *Multa tamen non equant ei, & Dominus odit illum.*

In amicitia funclatur tota hominum inter se confidentia. Quod ille te negge, qui te non cognouit: non mireris: quod ille te neggeat, siue ob promissa tibi ab eo facta, per verba tibi iurata, atque inter tuos capitales inimicos sit ille, qui manifestius declarat non posse te, quis hoc ferat patienter? His feruit occurrentibus consans veraque amicitia. Sic habet Salomone: *Eudem posside eum amicus in paupertate illum, ut & in bonis illius laetaris. In temporibus tribulationis illum permansit infidelis, ut & in virtute illum coheres sit.* Infidelis ea cunctis amicitia quae tempore tantum accurrit abundantia, & gloria: fidelis autem in die calamitatis & inopia cognoscitur. Non hoc ita extollo, tribuendo, quod Christum in monte Thabor confessus fueris, quando tibi gortas aliquae commendas propinquit ineffabilis tua gloria: cor-pum, tunc non arripisti ab illo efflagitans, ut tibi perpetuam tibi concederet huius gloriae fructum: quia ad eiusdem gloriae illius ac diuinarum possessionem, tibi necessarium est, ut tua fidelis constantique prius probeat amicitia: & tunc quae video, nisi fallax praedictum esse possim eum non fidelem, sed esse infidelem, quandoquidem quantum illum commendasti, praedicasti de confessus es tantam conspicies eum gloriae magnitudinem, tantum illum nunc abibites tormentis carceris poenaeque examinatum.

Ve angustor Petre sanctissime, illa tua amicitia infidelis est, & quam Spiritus Sanctus vitalem vocat: parua etenim eius in hoc probatur subsistentia, quod tempore se subducit aduersitatis: *Est amicum seruum mensis, & non permanet in die necessitatis.* Huic ego, inquit Salomon, studeo quam plurimum, ut tanto verius amicitiam meum constet, & diligentius illi subueam, nec non pro illo seruentius respiciam, quam videro illum grauioribus afflictum aduersitatibus poenaeque agonizantem: & si quando ea de causa me malum aliquod apprehenderit, hoc mihi gloriam aestimabo eminentiorem, amici fidelissimi gratia pati tribulationes: *Amicum saluare non confundat, a facie illius non ue abscindam, & si serua quibus exciderit per illa sustinet. Quis est*

I. Vera & falsa amicitia.

hoc amicitia laude dignior, tanto est ea repre-
hendibilior quae in hoc delinquit, & talem totam
esse o Petre liquido confirmatur. Heu quanta
negligentiam tuam contumelia proficindis, nota-
re iustitiam.

Lam à mille annis cepit doloris huius signa
manifestare ore plasmis. Regijs: vi enim pro-
bat D. Augustinus in eius persona composuit
placitum illum in quo proponitur quasi in statu
peruicaciam, agouitatum & pressurarum, quibus
cum modo conspicimus praegravatum: nam id-
circo hanc plasmam praescripsit, interprete D. Au-
gustino titulum: *Oratio Inopis, cum augetur,*
Et in capitulo Damiani effudit precem suam. O-
ratio praecipit quando mortalibus pressus angu-
stus vari dolores tuos penamque proponit acrio-
sior. Et quamam precor, ille? *Tota die ex-
probraui mihi inimici mei, & qui laudabant
me, aduersum me iurabant.* Quo contigit hoc
tempore: Manifeste hoc certius explicat. Eu-
tychimus in hac occasione, qua Dominus noslet
in anno captiuus desinetur summi Pontificis
Cathae. Hic eorum inimici eius capitales in
concilio congregati contumelias illum, alapis
percuti, blasphemias, opprobriis, & maledictio-
num irruerunt: ut supradictum omnes describunt
frange illa, dicat de merito: *Tota die expro-
braui mihi inimicos mei, Porro quod ceteris fe-
ceris accibus, hoc erat: Qui laudabant, me ad-
uersum me iurabant.* Inter illos vnus fuit quem
iustitiam habemus, tunc vit auctoritatis, vt:
Tota die decem milibus computatur. Hic enim
est apollolus Petrus: hic qui primus in eius ex-
ortu praecouit, fidelitatem illi promittens, &
loquens ad carceris vsque pressuram, mortisque
supplicia. Porro si confestim in hoc deliquit,
nam potius offendit: dum aduersus eum iura-
uit, nec simpliciter, sed affectuosis iuramentis &
exceratioribus: *Qui laudabant, me aduersum me
iurabant.* Quae tunc foret cor Christi: si nam-
que cum inimici sui torquebant & affligebant in
corpore, Per us cor illi & animam iustauerit
tunc, & quot emisit negationes & iuramenta,
ita illum pugnantibus transfudit acerbissimis.

Modo perspicua est quod heri diximus, v-
tiam ex aliis tristitia causis quibus Christus in
hunc mortem opprimetur & cor eius ita co-
ngestabat vt in haec verba prouiperit: *Tristitia
& amara me usque ad mortem,* & qua in tam
extremam incidit agoniam, vt sudorem emiserit
sanguinem vnquam fuisse qua considerat
hanc sibi ab amico, quo nullum habebat in-
imicem, impiam inuendat: tales exponit

euentus, vt Spiritus S. credere fas est, hunc pro-
ducunt effectum. Incipit igitur ore Salomonis
agere de amicitia, atque quaestiones moueri
inter amicos hanc ordinariam: vt melius iura-
soluar amicitiae. Hoc verbis illis indicatur: *Om. Eccl. 17.3*
nis amicus dicit: Et ego copulavi amicitiam. Por-
ro docet nos experientia quosdam esse amicos Negatio-
salo nomine: *Sed est amicus solo nomine amicus,* hec Chris-
Amicos inuenias plures qui nihil ita sedulo cu-
sum
ratur, quam se tales ostendere: sed tempore tri-
summo-
bulationis, inimicum induunt, & iis sociantur pere co-
qui tales esse cognoscuntur: *Nonne tristitia inest tristitia*
vsque ad mortem? Sodalis autem & amicus ad
inimicitiam conuertitur. In Graeco verbum non
legitur aduertitium: *Autem,* nec illud legit D.
Rabanus Maurus, sed consequenter: *Nonne tristitia*
mauri, vsque ad mortem: sodalis & amicus
conuersus ad inimicitiam! lam exsoluimus quod
iuxta phrasim S. Scripturae: *Tristitia vsque ad*
mortem, tristitiam mortemque significet, quae
mortem inferre, & cor praefocare sufficit. Suf-
ficiens est, inquit, vt talem producat animi mor-
torem, si videris amicum tuum magis intimum,
in quo tuam omnem collocaueras fiduciam, cui-
que iocundiora pectoris tui reuelaueras arcana,
conuersum tibi in aduersarium, cuique confoc-
deratum hostibus: atque his non parum tua re-
crudescent poena, quod illis te ex vna parte cru-
ciantibus, ipse sit qui vsque ad manubrium seu
capulum profundius tibi lanceam intorqueat.
Heu quanta haec molestia! Amicus iociter est
tanquam aliter ipse: quocirca illo deficiente, si-
bique facto contrario, pene dixerim idem esse, ac
si faceret, vt tu ferox & infidelis in te ipsum in-
surgeres, tuque ipse sis, qui tibi bellum inferas
immanissimum: *Tristitia vsque ad mortem, sodalis*
conuersus ad inimicitiam.

Actualiter hoc ipse vidi in quadam visitatio-
ne, quae ex praescripto Regis Philippi secundi
fiebatur contra quemdam huius regni ministrum
primarium: cum enim visitator processum illi
formaret, intellexit vnquam, qui fuerat, & quem
ipse sibi crederet amicum, si quem alium, contra
ipsum aduersarij tulisse testimonium, & quam-
uis non esset tanti momenti negotium, quo po-
terat illum onerare: hoc solum, quam primum
intellexit, tam feruenter in eo succendit febres,
vt mortem ex illis incurretet, & necum de hoc
collocutus, non solum doloris sui proferebas
causam, quam amici sui non tolerandam tradi-
tionem: Et aliter non fuisse aliquid grauioris
momenti, qua hic terminata, ipso mortuo Rex
suae defuncti beneficium contulit non exiguum.

V.
Exempla
confir-
matus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ex his collige pœnæ acerbiter quâ Christum
Pectus affecti, quantum illi negationibus suis &
periculis intulerit animi tristitiam. O quale pec-
catum tam graue! O quam ignominiosam in il-
lum ô Petre committis offensam: tantò turpio-
rem quanto tu alius ab ipso prælatus cui secreta
sua reuelauit, cui nomen imposuit, docentque
exercitus sui, ac caput visibilis sue designauit Ec-
clesiæ. Quis forte dixerit, infirmum hunc esse ex-
tra omnem salutis spem, morbumque incurabi-
lem: & quandoquidem tam inuerecundè tempo-
re tribulationis terga uerterit. Saluatori non esse
recipiendum ad æternam requiem: etenim om-
nibus perspicua est sententia, quam Christus
protulit tanquam in regno suo stabilitam: *Qui
me negauerit coram hominibus, negabo eum coram
Patre meo, qui in caelis est.*

L. de respo-
rat. lapsi
ad Theo.
Tom. 5.
Rf. 260.

Inmoratur ei D. Chryl. quod Danieli contig-
it cum Rege Nabuchodonosor. Habuit Rex
ille somnium illud celebre, in quo contempxit ar-
borem magnam, cuius rami per terram extende-
bantur vniuersam, tantæ celsitudinis, ut fastigio
cælos attingeret. Ad eius vmbream animalia
concurrabant, & in ramis eius aues nidos sibi
componabant, omnisque fructibus suis alebat
vberioribus. Horâ intempesta vox de cælo Ange-
li ministerio iuit, & exclamauit. Succidite arborem,
decidat prostrata in terram: & factum est ita.
Hæc vidi, sic Rex Danieli, dicitur mihi iam ab eo
quid hæc significent. Cui ita Daniel, Domine mi
Rex significatio hæc ea est: tu arbor illa, cuius
potestas extremis imperat terræ terminis, cui cū-
cti principales subduntur, qui volant ut aues,
& minores qui reptant per terram ut animalia.
Noueris autem Domine mi, decretum emanasse
à Deo te rescindendum, atque ex hac regali sede,
ad quam te promouit, extrahendum. An hinc sper-
peret: emedium? Dubito multum, respondet
Daniel: consilium meum tibi placeat. Ero gaudis
elemosinis incumbere diligenter, si forsitan statu-
tatum reuocet Deus sententiam teque in statu
illo Regali thronoque conferuet: *Quamobrem
Rex consilium meum placeat tibi & peccata tua
elemosinis redime, & iniquitates tuas misericor-
diis pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis.* Quid
hoc interrogat Prophetam D. Chryl. vates
sanctissime? *Quid dicit tu sapiens ac beatus? An
in dubium reuocas remissionem peccatoris? For-
sit ignoscit Deus? An tu solus ignoras, quod
omnes norunt quanta sit Dei misericordia, &
quàm facile ad vnicum suspitium, vnamque la-
crymam clemens reuocet sententiam aduersus
eum fulminatam? An hoc certum non est: tu*

Dan. 4.
24.
VI.
Cui in
dubium
vocat
remissio
peccato-
rum in
Nabu-
chodo-
nosor.

quacumque hora ingruerit peccator, inquit
eius non recordaberis amplius? An hoc non int-
quod cum tam enorme scelus esset Danieli, ut
eo tamen: *Peccasti, quod effatus es, accurrent
Propheta asseuerans illud esse amodo remissum
Noueris igitur, ex D. Chryl. peccatum Nabu-
chodonosor singularem quandam præuoluisse cir-
cumstantiam, quod nempe Deus non vulgauerit
eum cum lauerat beneficiis semel & bis, immo
illuminans, & altissimam in fundens illi potentiam
sue cogitationem futurorum euentuum, ac sac-
torum mysteriosè in figura mystice illius tur-
toæ tot distinctis conflata metallis, quæ sibi in-
uicem succedebant, & lapilli de monte sue in-
bus præcisi, qui statim euerit & contriuit in
puluerem, extendens postmodum seipsum per re-
noueram terram: illi mysterium reuelatum est
caelle aduentus filij sui in mundum, qui nati-
turus erat de monte ventis virginibus vmbrosis,
absque virili opere, omnesque sibi subigant
Monarchias variis illis metallis præfigurata.*

Expouit illi Daniel, interprete præfato Anchi-
re, hoc ita manifestè ut cum Rex esset tanta su-
perbus inflatione, ad eius tamen se pedes supple-
prostrauerit, & Deum in persona serui sui con-
templatus illum adorauerit, sacrificia & incen-
sum obulerit: *Tunc Rex excedit in factum suum,
& hostias & incensum præcisi adferri, ut sa-
crificet ei.* Hinc tanti beneficij iumentum, il-
co negat illud quod de vero Deo fuerat confes-
sus, & statim erigit quam præcipit ab omnibus
ut Deum adorari qui fecus fecerit, in fontem
iniucius combustendus adstrictissimam Prostat
in medium tres illi sanctissimi adolescentes,
quos illam adorare recalcantes mandauit Rex
fornacem iniucios: at tamen demum Deus re-
currens illum illustans, diuinas tuam illi deuot-
strans potentiam in eo, quod non solum in terra
illos flamma non consumpsisset, imo potius ab-
eres & vegeti inter illam velut inter flores an-
bularent: Deus autem se illi reuelabat in perso-
na Angeli in medio eorum ita distinctè ut ad
ipsa veritate consuetus denuo verum Deum co-
tam omnibus confiteretur, non taliter quales
vel fuerat, sed voce clamorosa, factus eiusdem
gloriæ prædicator: nec non edictum per omnia
regna sua diuulgant, ut omnes Deum Israel
verum Deum adorarent. Vix hæc emiserat pro-
fessionem, cum ecce confestim eius oblitus hinc
Deum negat, quem adeo serio cognouerat: reque
idololatra mentitur, & quæcumque promissa se-
rauerat, pessumdat infidelis.

O Rex, inquit Daniel, in tam periculo sit-
tut

ma statum te considero constitutum, ut nesciam
 vnum tibi laxaturus sit penam, quam in te de-
 crevit recuendam. Verum est quod te Regem
 creauerit, & beneficis affecerit eximis, tuque
 illi fidiore seruauis: porro cum gradum in-
 constanti retraxeris ab eo quod illi seruo spon-
 deras, fidiore hic intelligo, ipse quoque Deus pe-
 dem iuste reuocabit ab honore illo supremo, ad
 quem te elegerat & designarat extollendum. O
 Apollone, & potentissime ac supreme Monar-
 chæ à Deo electe ad suæ regimini Ecclesiæ, tene
 vidam, quod postquam te in sui cognitione tam
 sollemniter illuminauit, ut voce altiori illum
 confusus fueris filium Dei, & hac ipsa nocte se-
 cundò tibi fuerit illis beneficiis quibus te cum-
 auerant, tuque illa cognouisses noua promissa
 illi iurasti fidelitatis, & demò tuas confirmasti
 confirmaciones, ac firmiter spondidisti illum ve-
 saltem perpetuo confiteri: quod inquam tam
 cito parum tibi constans deficiat, pedem retra-
 xeris ipsum eundem negando, & cum nolis con-
 fiteri, non semel, non bis, sed tertio, nec sim-
 pliciter hoc negationibus, sed horrendis periur-
 iis, execrandisque sacrilegibus execrationibus?
 Jam quantum noui, casus est desperatus, &
 timere potes, ne Deus tecum ratione suas sub-
 ducit neque puniat imò videtur, cum ita viuas
 inuenerit, ut nec consideres quæ factis, quod
 & ad talem delapsus sit itatum, in quo Deus ore
 VIII. Salomonis descripsit virum omni spe salutis
 prauam sub symbolo naucleri qui vi tempe-
 rans in uno contractus, quasi lethargicus obdor-
 mit inops cuiuslibet, & remedij, atque reiecto cla-
 uo nauem ventorum committit. turribus huc
 & illic agendam, & quantum libet illum mu-
 tuetur in moueat, & per eum, furtos nec audit,
 nec aduertit inspicit: *Et ero sicut dormiens in
 medijs mari, & quasi sopitus gubernator amisso
 clauo, & dicit: verberauerunt me, sed non dolui,
 & illos, traxerunt me, & ego non sensi.* Videtur, ut
 patet dicendam, dici posse Petrum ad talem
 corruisse statum: quia tempestate turbatus, quæ
 premebatur, quasi lethargicus obdormiebat, &
 nauem mariam passus in tantum, ut cantate
 alius galeo, ipsum omniibus mouentibus, ipse
 siquidem hoc audiret, tamen hæretet quasi ita-
 pius & inops consilij, cum esset ipse tellis,
 quem illi erroris sui dederant certiore. Morbi-
 bus patet hic grauitatem, cum tanto fortior, &
 efficacior censetur lethargia, quare minus il-
 lum sentit infirmus, & minus intelligit allo-
 quentes: & tanto clarior patet quam terribili
 quæ casus lapsus sit, quanto minus voces aduer-

tit eorum, qui illi loquuntur, altius quæ audi-
 bus eius acclamant Heu quam lamentabilis est
 Petri casus! Optime dicitur à D. Chrylost. *Hom. 1. de
 Cradella & graui casu.*

CHRYS.
 Hom. 1. de
 Cradella
 p. 118.

§. 28. Conuersus Dominus respexit
 Petrum: Tertium declaratur qualiter Pe-
 trus in se reuersus sit ex secundo galli can-
 tu, & conspectu Domini illum inuentis.

P Otero cælorum Domine, pater piissime, cœ-
 lestisque Redemptor, an ergo Petrus Apo-
 stolus tuus est perierit? An de te Satan
 triumphum est relaturus? Numquid diabolus di-
 uinas tuas euerter dispositiones quibus illum in
 gregis tui pastorem nominasti vniuersalem?
 Numquid grex tuus pastore priuabitur? Hocce-
 ne patieris ut diabolus se iactet, quod illud mu-
 tuauerit, quod prius ordinauerat, & gloriarum ac
 buccinate possit, quod tuas transuerteret reso-
 luciones, quibus decreuisti, ut Petrus petra foret
 Ecclesiæ tuæ fundamentalis? O Pastor diuini-
 sime, ecce diabolus lupus ille tartareus arie-
 Christum de grege tuo tollit antesignanum. Si David
 cura erga oues suas
 quam primum vidit à leone seu lupo de grege
 tuo diripi ouem, illico fuerit illos insecutus, at-
 que ex dentibus præclam euulserit, nulla per-
 uenit ratio, ut te permittente tollat lupus ille
 duccem seu arietem gregis tui præcursorem. Jam
 vnam ex electis tuis ouibus sustulit, Iudam scilicet,
 cuius ruinam tantopere doluisti: etenim
 illa fuit, quæ tibi mortalem illam peperit tri-
 stitiam, quam in horro demonstrasti: ne quæ-
 so, patris ut rapiat, & alteram. Tu ipse pas-
 sioni tuæ iam vicinus, mortique te certens mo-
 dò proximum commendans Patri tuo æternò
 tanquam pastor primarius oues ab eo tibi tradita-
 tas, illi ut verax asseruisti, quod eas saliter con-
 seruasses ut nec vna quidem tibi esset cepta, &
 maiori longè sollicitudine eas custodisses quam
 Jacob illas quas Laban illi custodiendas menda-
 uerat: reddens etenim earum rationem, ait il-
 li, quod omnes illi remitteret nec vna quidem
 de numero decisset, quam vel lupus, vel Leo, vel
 fera pessima deuorasset: *Viginti annis sui tecum:
 ouis tua sterili non fuerunt &c. nec captum &
 bestia ostendi tibi.* Sic etiam ipse loquitur: *Pater
 sancte quos dediisti mihi, custodisti, & nemo ex illis
 perijt nisi filius perditionis.* Et addit Evangelistæ,
 quod ad confirmationem illius verbi, etiam
 quando iam actualiter seipsum manibus tra-
 debat inimicorum, ipsidem præcepit, ut se ipso
 sapio

Christi
 cura erga
 oues suas
 quam primum
 vidit à leone
 seu lupo de grege
 tuo diripi ouem,
 illico fuerit illos
 insecutus, at-
 que ex dentibus
 præclam euulserit,
 nulla peruenit
 ratio, ut te per-
 mittente tollat
 lupus ille duccem
 seu arietem gregis
 tui præcurso-
 rem. Jam vnam
 ex electis tuis
 ouibus sustulit,
 Iudam scilicet,
 cuius ruinam
 tantopere dolo-
 uisti: etenim illa
 fuit, quæ tibi
 mortalem illam
 peperit tristitia-
 m, quam in horro
 demonstrasti: ne
 quæso, patris ut
 rapiat, & alteram.
 Tu ipse pas-
 sioni tuæ iam
 vicinus, mortique
 te certens modò
 proximum com-
 mendans Patri tuo
 æternò tanquam
 pastor primarius
 oues ab eo tibi
 traditatas, illi
 ut verax asseru-
 iisti, quod eas
 saliter conseru-
 asses ut nec vna
 quidem tibi esset
 cepta, & maiori
 longè sollicitudine
 eas custodisses
 quam Jacob illas
 quas Laban illi
 custodiendas men-
 dauerat: reddens
 etenim earum ra-
 tionem, ait illi,
 quod omnes illi
 remitteret nec
 vna quidem de
 numero decisset,
 quam vel lupus,
 vel Leo, vel fera
 pessima deuorasset:
*Viginti annis
 sui tecum: ouis
 tua sterili non
 fuerunt &c. nec
 captum & bestia
 ostendi tibi.*
 Sic etiam ipse
 loquitur: *Pater
 sancte quos dedi-
 disti mihi, custo-
 disti, & nemo ex
 illis perijt nisi
 filius perditionis.*
 Et addit Evangelistæ,
 quod ad confirma-
 tionem illius verbi,
 etiam quando iam
 actualiter seipsum
 manibus tradebat
 inimicorum, ip-
 soidem præcepit,
 ut se ipso
 sapio

Gen. 31.
 38.
 Ioan. 17.
 12.